

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 428/06
12.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV, advokat, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. 1076/05 od 11.10.2005. godine, u sednici održanoj 12.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. 1076/05 od 11.10.2005. godine i ODBIJA kao neosnovana žalba tužioca AA i POTVRĐUJE presuda Opštinskog suda u Staroj Pazovi P. br. 1955/03 od 11.05.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Staroj Pazovi P. 1955/03 od 11.05.2005. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog br. aa od 03.11.2003. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu br. bb od 22.05.2002. godine i aneks tog ugovora br. vv od 08.11.2002. godine uz utvrđenje prestanka radnog odnosa sa danom 04.11.2003. godine i da se obaveže tuženi da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja.

Odlučujući o žalbi tužioca Okružni sud u Sremskoj Mitrovici je presudom Gž. 1076/05 od 11.10.2005. godine preinačio prvostepenu presudu tako što je usvojio tužbeni zahtev i poništio kao nezakonito rešenje tuženog od 03.11.2003. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu br. bb od 22.05.2002. godine i aneks ugovora br. vv od 08.11.2002. godine uz utvrđenje prestanka radnog odnosa sa danom 04.11.2003. godine, pa je obavezan tuženi da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja, u roku od 8 dana od prijema otpis presude. Tuženi je obavezan da tužiocu na ime troškova postupka isplati iznos od 64.125,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 11.05.2005. godine.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 386. ZPP-a.

Revizija je osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačke 11. ZPP-a.

Revizijom izjavljenom iz ovog zakonskog razloga ne ukazuju se na druge bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku.

Drugostepeni sud je pogrešno primenio materijalno pravo.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je sa tuženim 22.05.2002. godine zaključio ugovor o radu br. 2733, i aneks ugovora pod brojem 1201 08.11.2002. godine, sa raspoređivanjem da obavlja poslove i radne zadatke

šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja u "BB1". Rešenjem tuženog br. aa od 03.11.2003. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu, i aneks ugovora o radu iz razloga što je svojom krivicom počinio povrede radnih obaveza koje su predviđene u članu 16. h pod tačkom 1., 10., 16. i 23. ugovora o radu od 22.05.2002. godine, zaključenog između stranaka. Tužiocu radni odnos prestaje zaključno sa danom 04.11.2003. godine. Rešenje o otkazu ugovora o radu doneto je na osnovu člana 101. stav 1. tačke 3. i 4. Zakona o radu i člana 16. ugovora o radu.

Tužiocu je iz navedenog zakonskog razloga i povrede odredbe člana 16. Ugovora o radu otkazan ugovor o radu zbog toga što je 17.09.2003. godine za vreme obavljanja poslova šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja upravljajući vozilom tuženog svojom krivicom izazvao saobraćajnu nezgodu u VV ispred restorana "GG" i to tako što je prešao na kolovoznu traku namenjenu za vozila iz suprotnog smera, zbog čega je došlo do kontakta sa vozilom koje se kretalo iz smera DD. Tužilac je zbog ove radnje oglašen krivim zbog učinjenog prekršaja rešenjem Opštinskog sudije za prekršaje od 14.01.2004. godine, koje je potvrđeno rešenjem Veća za prekršaje kao drugostepenog organa.

Pre donetog rešenja o otkazu ugovora o radu tuženi je upozorio tužioca na postojanje povrede radne obaveze, a tužilac se na podneti prijavio u medju radne obaveze ni materijalno pravo. U postupku dotog otkaza tuženi

tužnaci se po podnetoj prijavi o povredi radne obaveze pismenim putem izjasnio. U postupku datog otkaza tuženi je tražio mišljenje oba reprezentativna sindikata koji su dali i dostavili svoja mišljenja.

Podvođeći utvrđene činjenice pod odredbu člana 101. stav 1. tačke 3. i 4. Zakona o radu i odredbu člana 16. h) tačku 1. i 23. Ugovora o radu na osnovu kojih je tužiocu otkazan ugovor o radu prvostepeni sud je pravilno primenjujući ove odredbe odbio tužbeni zahtev kao neosnovan. Odredbom člana 16. pod h) zaključenog ugovora o radu predviđeno je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako zaposleni svojom krivicom učini povrede radnih obaveza, a pod tačkom 1. povreda radne obaveze predstavlja neizvršavanje i nesavesno, neblagovremeno, nekvalitetno i nemarno izvršavanje radnih obaveza. Povreda radne obaveze prema tački 23. istog člana ugovora je svaka radnja ili propuštanje na radu ili u vezi sa radom u kojoj se stiču obeležja krivičnog dela, privrednog prestupa ili prekršaja. Pri utvrđenoj činjenici da je tužilac 17.09.2003. godine, obavljajući redovne poslove šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja upravljajući službenim vozilom, vlasništvo tuženog kod restorana "GG" prilikom uključivanja u saobraćaj vozilom kojim je upravljao prema smeru DD prešao „svojom vozilom“ na saobraćajnu traku namenjenu za saobraćaj vozila iz suprotnog smera i tako izazvao saobraćajnu nezgodu sa vozilom koje se kretalo iz suprotnog smera tužilac je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze nesavesnog i nemarnog izvršavanja radnih obaveza. Ova radnja ima i obeležje prekršaja zbog čega su ispunjeni zakonski razlog iz odredbe člana 101. stav 1. tačke 3. i 4. Zakona o radu i razlog iz zaključenog ugovora o radu iz člana 16. h) tačke 1. i 23. za otkaz ugovora o radu.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu prvostepeni sud je pravilno zaključio da nije od uticaja na zakonitost datog otkaza što tužilac svojom radnjom nije prouzrokovao materijalnu štetu tužiocu i što je u postupku utvrđeno da tužilac prilikom povrede radne obaveze nije bio pod uticajem alkohola. Za zakonitost datog otkaza dovoljno je što učinjena radnja tužioca predstavlja povredu radne obaveze a koja povreda je učinjena krivicom tužioca i koja je ugovorom o radu navedena pod tačkom 1. čl. 16. h) kao neizvršavanje, nesavesno i neblagovremeno izvršavanje radnih obaveza, a u ovoj radnji tužioca stiču se obeležja prekršaja pa je i kao takva razlog za dati otkaz u smislu čl. 16. h) tačke 23. Ugovora o radu.

Iz činjeničnog stanja koje je drugostepeni sud u postupku odlučivanja o žalbi tužioca uzeo kao potpuno i pravilno utvrđeno, izveo je pogrešan zaključak da tuženi rešenjem o otkazu ugovora o radu nije naveo koja radnja predstavlja povredu radnih obaveza. Tuženi je izrekom rešenja naveo zakonski razlog zbog koga je tužiocu otkazan ugovor o radu uz označenje odredbi zaključenog ugovora o radu kojima su propisane povrede radnih obaveza, a radnja koja predstavlja povredu radne obaveze navedena je u obrazloženju rešenja. S obzirom da je obrazloženjem rešenja navedeno da je tužilac 17.09.2003. godine, obavljajući svoje redovne poslove šefa službe kontrole bezbednosti saobraćaja pri čemu se koristio i upravljao službenim autom kod restorana "GG" prilikom uključivanja u saobraćaj vozilom kojim je upravljao sa kolskog ulaza prema smeru DD prešao „svojom vozilom“ na saobraćajnu traku namenjenu za saobraćaj vozila iz suprotnog smera i tako izazvao saobraćajnu nezgodu, to je u odnosu na tako navedenu radnju i zakonski razlog iz izreke rešenja mogla da se ispita zakonitost datog otkaza.

Kako je tuženi pre donetog rešenja o otkazu ugovora o radu upozorio tužioca na postojanje razloga za dati otkaz uz poštovanje i ostalih pravila postupka i roka u kome je tužiocu dat otkaz ugovora o radu pravilno je prvostepeni sud iz razloga koje u svemu prihvata i Vrhovni sud odbio tužbeni zahtev kao neosnovan.

Iz izloženog osnovan je razlog revizije da je pobijana presuda drugostepenog suda zasnovana na pogrešnoj primeni materijalnog prava. Prihvatajući razloge prvostepenog suda za neosnovanost tužbenog zahteva Vrhovni sud je primenom odredbe člana 395. stav 1. ZPP-a preinačio pobijanu presudu i odlučio kao u izreci.

Na osnovu čl. 491. stav 4. ZPP-a („Službeni glasnik RS“, br. 125/04 od 22.11.2004. godine) o reviziji je odlučeno po pravilima parničnog postupka koja su važila do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Na osnovu odredbe člana 491. stav 4. ZPP-a („Sl. glasnik RS“, br. 125 od 22.11.2004. godine) o reviziji je odlučeno po pravilima parničnog postupka koje su važila do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Predsednik veća-sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st